

Voice-Activated Devices on Shabbos*

Author's note: The prohibitions involved with the operation of electrical devices on Shabbos have been dealt with extensively in various responsa, and some of these were indexed by Machon Shmuel on a [previous occasion](#). The focus of the present work is to examine the halachic approach to activation of such devices by way of speech – to what degree is the resultant activation attributed to the person who spoke. For additional information, see the indexed overview prepared by Machon Shmuel on the topic of [motion-triggered sensors](#).

Table of Contents

INTRODUCTION.....	1
AKIMAS SEFASAV HAVEH MAASEH	4
KOCHO KEGUFO	7
HISTORICAL PRECEDENTS	10
VOICE-ACTIVATED DEVICES	14

Introduction

Our rest from creative labor on Shabbos is intended to parallel Hashem's cessation of the creative process on Shabbos. In the account of the Creation, the Torah states:

*"[Hashem] ceased on the seventh day from all the work that He had been doing. Hashem blessed the seventh day and sanctified it, for on it He ceased from all His work."*¹

To acknowledge G-d as the Creator of the universe, we commemorate this event by abstaining from work:

*"The seventh day is Shabbos to Hashem, you shall not do any work . . for in six days Hashem made the heavens and the earth . . and He rested on the seventh day."*²

We are taught that the world was formed by the agency of ten utterances (עשרה) (מאמרו)³, and the verses state, "By the word of Hashem the heavens were made, and by the

(*) המאמר נערך ע"י חבר המכון הרב יעקב שי' גרשון.

(1) בראשית (ב, ב-ג): "וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת."

(2) שמות (כ, י-יא): "וַיְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת לַה' אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְךָ עִבְדְּךָ וַאֲמִתְךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ ה' אֶת יוֹם הַשְּׁבַת וַיְקַדֵּשׁהוּ."

*breath of His mouth all their hosts;*⁴ *“for He commanded and they were created.”*⁵ It should follow, then, that even verbal expression that relates to creative labor should be prohibited on Shabbos. Indeed, the Talmud Yerushalmi interprets the above verse, *“The seventh day is Shabbos to Hashem”* to mean that one ought to rest in a manner similar to that of Hashem. Just as Hashem rested from speech, we must also abstain from unnecessary mundane speech.⁶ This phrase in the verse serves as an allusion to the Rabbinic prohibition⁷ that applies to many instances of speaking about creative labor on Shabbos,⁸ referred to in the words of Yeshayahu, *“and you honor [Shabbos] by not engaging in your affairs, from seeking your needs or discussing the forbidden.”*⁹ It appears, then that the subject of discussion on Shabbos ought to be limited to those things that do not relate to creative labor, as per a rabbinically established ruling.

Why isn't speech related to creative labor prohibited on a Biblical level?¹⁰ The answer to this lies in the fundamental difference between supernal speech and mortal speech. The former is equivalent to action,¹¹ as Hashem's speech actually brings forth creation. The

(3) אבות (ה, א): “בְּעֶשְׂרֵהּ מֵאֲמֵרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם.”

(4) תהלים (לג, ו): “בְּדִבְרֵי ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַת פִּי כָל צֶבָאִים.”

(5) תהלים (קמח, ה): “הִלָּלוּ אֶת שֵׁם ה' כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ.”

(6) ירושלמי שבת (פט"ו ה"ג): “א"ר אבהו שְׁבֵת לַה', שְׁבוֹת כַּה', מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֵת מִמַּאמֵר [שהרי לא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו אלא במאמר ובשבת שבת ממאמר, קרבן העדה], אף את שְׁבוֹת מִמַּאמֵר [שלא לדבר שיחת חולין שאינן נצרכים לעסקי שבת].”

וראה גם פסיקתא רבתי (פכ"ג, ג): “שְׁבֵת לַה' אֱלֵקִי, רַבִּי תַחֲוֵמָא וְאִמְרִי לַה' רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּשֵׁם רַבִּי מַאִיר שְׁבוֹת כְּאֱלֵקִי, מַה אֱלֵקִי שְׁבֵת מִמַּאמֵר אִף אַתָּה שְׁבוֹת מִן הַמַּאמֵר.”

(7) ראה לקו"ש (יא, ע' 81 הע' 10): “בשירי קרבן לירושלמי שם: כ' ה"מ אע"ג דבהדיא כתוב ממצוא חפצך ודבר דבר, נחא ל' למילף מדאורייתא. אבל י"ל דכוונתו רל למילף מדאורייתא ולא שאסור מדאורייתא. וראה תו"ת כאן. (אבל ראה תוס' שבת קנ, א ד"ה ודבור. וראה השקו"ט באיסור מו"מ – בשד"ח דברי חכמים ספ"א (כרך ט ע' 3758 ואל"ף)).”

(8) שבת (קיג, א-ב): “ודבר דבר – שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול. דבור אסור, הרהור מותר.”

וראה שו"ע (או"ח סי' שז) ונושאי כליו. ושם (שז, א): “וְדִבְרֵי דְבָר (ישעיה נח, יג) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול; הלכך אסור לומר דבר פלוני אעשה למחר או סחורה פלונית אקנה למחר, ואפילו בשיחת דברים בטלים אסור להרבות.”

(9) ישעיהו (נח, יג): “וְנִכְבְּדָתוֹ מַעֲשֵׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמִּצּוֹא חֶפְצֶךָ וְדִבְרֵי דְבָר.”

(10) אוה"ת (שמות ו, ע' ב'תשב): “והנה יש קושי א"כ שביתה של הקב"ה רק מהדיבור, וסתם שביתה הוא מעשיה, ר"ל מה שאנו מצווים על השבת הוא רק מלעשות מלאכה ולא מהדיבור, שהרי אמירה לנכרי אינו רק מדרבנן ולא מדאורייתא, וכיון ששביתתו של הקב"ה ה' מהדיבור, א"כ לכאורה ה' צ"ל גם השביתה מדיבורי חול ג"כ מדאורייתא.”

(11) ראה בראשית רבה (פמ"ד, כב): “ר' הונא ור' דוסתאי בשם רשב"ג אף מאמרו של הקדוש ברוך הוא מעשה.”

שבת (ק"ט, ב): “אמר רבי אלעזר מניין שהדיבור כמעשה – שנאמר בדבר ה' שמים נעשו.”

אבודרהם (ברוך שאמר ופסוקי דזמרה): “ברוך אומר ועושה, להורות שהוא מתמיד הויית העולם במאמר ובמעשה. שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם, בנוהג שבעולם האומר אינו עושה והעושה אינו אומר. אבל הקדוש ברוך הוא הוא אומר ועושה לעולם כל המעשים. והוא שאמרו רבותינו ז"ל (ע"י שו"ט ק"ט) מאמרו של הקדוש ב"ה מעשה הוא.”